

Boros Imre: Bérszínvonal és minimálbér

2015 június 12. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

A minap az Európai Parlament „baloldali értékek mellett elkötelezett” egyik képvisel?je, bizonyos Sz. T., vérbeli baloldali témával állt el?.

Azt fejtegette, hogy a parlament baloldali részlege intenzíven foglalkozik a bérminimumok európai szemlélet? rendszerének kialakításával. Rögtön megjegyezte, hogy manapság nagyok az eltérések az egyes tagországok között.

Bulgáriában alig több mint háromszáz forintnyi, vagyis egyeurónyi a ledolgozott óra minimális bére, Luxemburgban azonban ennek a tízszeresét kötelesek a munkaadók kifizetni. Rögtön hozzátette, hogy csak egységes elvekr?l lehet szó, és nem az azonos nagyságú minimálbérr?l. Igazán kár, hogy 1998 és 2002 között a huszonötezer forintról negyvenezerre történ? emelést a baloldali szakszervezetekkel karöltve éppen Sz. T. pártja ellenezte hevesen, és a cégek bed?lését és munkahelyek tízezreinek elvesztését vizionálta. Err?l azonban Sz. T. nem tett említést.

A német szocdem párt viszont koalíciós feltételként szabta a kereszténydemokratáknak legutóbb, a nyolcötven eurós, vagyis mintegy 2650 forintos minimálbér bevezetését. Szóval baloldal és baloldal között is van ám b?ven eltérés uniós szinten, az egyiknél a minimálbérelmélet megy nagyon, a másik inkább a gyakorlatban jeleskedik. Sz. T. barátunk egyébként a megszólalást nem hagyta hazai olvasat nélkül. Rögtön kijelentette, hogy nálunk a minimálbérnek a számított létminimum felett kell lennie, mert nem járja, hogy aki dolgozik, még ezt a bérszintet se érje el, és elemi szint? sz?kölködésre kényszerüljön.

Hiába, a mi baloldali politikusaink csillogtatják elméleti tudásukat, amikor nincsenek kormányon, de a gyakorlat próbáján azonnal megbuknak, ha kormányra kerülnek. Akkor inkább a tizenharmadik havi juttatások és egyéb jövedelemkurtítások divatosak a piaci viszonyokra hivatkozva. Igazán méltányolandó, hogy Sz. T. nem a garantált jövedelemminimum mellett állt ki, mint lánglelk? ultraliberális barátai, akik természetesen jelenleg ugyancsak a kormányrúdtól fényévnyire teszik ezt.

A bérr?l szóló európai szint? disputa (ha lesz ilyen), Sz. T.-nál szélesebb kör? kérdésfelvetést érdemel. Sokkal, de

sokkal szélesebbet. Mindenekel?tt fel kell tenni a legfontosabb kérdést, hogy a béreket mib?l lehet fizetni. Nem másból, mint abból, amit a cégek megkerestek, és a költségeik levonása után megmarad náluk. Azon osztozik a munkaadó és a munkavállaló. Köztük meg, ugye, ott húzódik az átkos érdekellentét az osztozáskor.

Többnyire a munkavállalók húzzák a rövidebbet, különösen akkor – mint ahogy nálunk eddig történt –, ha a gazdaság átalakítása munkahelyek százezreinek elvesztésével is járt, így nagyobb volt a kereslet munka iránt, mint a kínálat.

Úgy t?nik, hogy az unió keleti tájain mindenütt a munkavállalók húzzák a rövidebbet. Munkájuk értéktermel? képessége a nyugati térfél hatvanöt-hetven százaléka, de bérük mégis csak a nyugati béreknek jószerivel csak a fele, vagy annál is kevesebb. (Hazánk még ebben is elmaradt jócskán a térség mögött.) Sz. T.-nek azt is tudnia kell – noha nem árulta el –, hogy ez miért van így. Pontosan azért, mert éppen ?k, a baloldaliak, a t?két úgy „csalogatták” hazánkba, hogy jutalmul a nyomott bérszínvonalat ajánlották, ráadásul a gazdaság gerincét is messze áron alul adták az idegen t?ke kezébe.

Ennek jegyében zajlott a privatizáció 1995 és 1998 között, és jutott a termel? és szolgáltató vagyon idegen kezekbe, részükre mesés profitot és szemvillanás alatti megtérülést garantálva. Ekkor csapódott le a nyomott bércsapda fedele az ország munkavállalóira, és azóta sem nyílt fel újra.

Sz. T. is jól tájékozott gazdasági ügyekben. Nyilván azt is tudja, hogy a hazánkban m?köd? nemzetközi ipari konszernek átlagban munkavállalóként évente tizenöt-huszonöt ezer euró profitot érnek el. (A pénzintézetek ennél sokkal többet.) Nyilvánvaló, hogy ha a hazaiak a szükséges bérnek csak a felét kapják meg, akkor a megtermelt érték másik fele is a profitot szaporítja, tehát kiegészül további legalább tízezer euróval hazai munkavállalónként.

Nem véletlen, hogy a nagy átalakítókat (Surányi, Bokros) a nemzetközi sajtó álompárosnak nevezte, ugyanis álomszer? profitot garantáltak. Látható, hogy a béreknek a termelékenységhez történ? arányosítása nagyjából máris megduplázhatná a bérszínvonalat. Nem a minimálbérrel, inkább a bérszínvonallal van a nagy probléma, kedves Sz. T.! Ha ez nem lenne, a minimálbér-ügy is megnyugtatóan rendezhet? lenne.

Ez a f? oka a gazdaság két és fél évtizedes stagnálásának és a társadalom szegénységének. Miért veszi mégis el? Sz. T. a minimálbérügyet? Nyilvánvalóan politikai haszonszerzési és nem megoldási célzattal. Nagyon is passzol ez a kidolgozott kommunikációs panelekbe. (A kormány korrupt, a gazdasági növekedés eredményeit a haveroknak osztja szét, és ezért nem jut a szegényeknek, így a minimálbéreseknek sem.) Sz. T. a hazánkban a minimálbéren foglalkoztató kis- és közepes vállalkozások ügyét is kerüli.

Jó oka van erre!

Ezek ugyanis eredend?en alult?késítettek, és ha talpon akartak maradni – hosszú évtizedekig olcsó hitelnek is híján –, ott spóroltak, ahol tudtak. Nekik máig sem járnak tízmilliós munkahely-létesítési támogatások és évtizedes adókedvezmények. F?ként a béreken és mellékköltségeken, a társadalombiztosítási befizetéseken „fogták meg” a költségeket. Szóval, az ötlet, hogy a minimálbér emelkedjen, adna egy lórúgásnyi újabb terhet ennek a szektornak, de egyben a hazai középosztály meger?södési esélyeinek is.

A hazai kis- és közepeseknek nem hitel kell – még olcsó sem –, hanem t?ke, aminek nincsenek költségei, és akkor tud majd hivatalosan is bért emelni és a járulékokat is megfizetni. Ha valaki európai szinten gondolkodik bérekr?l, ne ragadjon le a hazai minimálbér-emelés politikai hátsó szándékokkal telet?zdelt mocsarában, hanem az érdemi kérdéseket tegye fel:

Igazságos-e, hogy az unió keleti térfelén a bérek nem a munka termelékenységéhez igazodnak, hanem attól durván elmaradnak?

Mit kell annak érdekében tenni, hogy ez a következ? évtizedben ez megváltozzon?

Helyes-e, hogy a multinacionális cégek még mindig kizsarolják a kormányokból a pénzt munkahely-létesítésekért, miközben a kis- és közepeseknek ez nem jár?

A releváns kérdéseket a baloldalon azért nem teszik fel, mert a válasz aláássa politikai céljaikat, és a profitérdekelt támogatóikat ellenük fordítja.

A kérdést, amire rossz válasz várható, fel se tedd – ez a baloldali mottó.

Boros Imre - magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!
www.flagmagazin.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló